

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗ

Γ'

ΙΝΕ δύωσδήποτε άναμφίβολο, διότι διαθέτει όλη την δύναμη της πολιτείας την Αθηνών από μορφωμένους Τούρκους, ίσως διά και πάλι ξένους. Και ήταν φυσικό να θέλη να ιδή την περιφρύμην αυτή πόλη, πού, έπειτα, είχε γίνει δική του.

Ήλθε λοιπόν στην 'Αθήνα διὰ Μεγάρων μὲ χιλίους καβαλαρίους καὶ λαμπτηρὸς ἀκλονοθία ἀπὸ αὐλικοῦ καὶ ἀξιωματικοῦ. Κι' διαταραφρεῖς τῆς Βιζαντίνης αὐτοκρατορίας, διὰ δημοσίου πού είχε ἀπόμα βασιμένα τὰ χέρια του ἀπὸ ἔλληνος ἀλμαῖς στὴν Ηλειόννησο, ματήρα μὲ πομπή στὴν πόλη τῆς Αθηνᾶς τὴν τελευταία βδομάδα τοῦ Αὐγούστου, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν Κριτόβουλο, ὃ οὗτος γράψει σχετικῶς : «Φύινοπάροντας ἀφού μένουν τὸ γάρ οὐδεὶς ἡδη τετελεύτην εστι».

"Οταν ἔπειτα στάς 'Αθηνᾶς διὰ γέροντος κατακτητῆς, ἐκυρεύθηρε ἀπὸ τὸ σεβασμὸν ἐκεῖνο, ποὺ μόνη ἡ ἀθλητὴ τέχνη μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλεται. Κι' ἔπειτα 'Ορφεύς, κατά τὴν Μιθιδολογία, κατόρθωσε νὰ δαμάσῃ μὲ τὴ λύρα τον τὰ θυραῖς, ἔπειτα καὶ ἡ 'Αθήνα ἐδάμασε τὸν βαρβαρὸ κατακτητὴ μὲ τὸ μεγαλεῖο τῆς τέχνης της καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ιστορίας της, ποὺ ἐπὶ αἰώνας αἰώνων τὴν δόξαν τὸν δόξαν στὸν κόσμο διλόχληρο.

Κατὰ τὸν Κριτόβουλο, διαθέτει θέλησε νὰ δημέσως δῆλο τὰ ἀξιωθέατα τῶν 'Αθηνῶν, ἐπειδὴ είχε ἀστόσιες πολλὰ καλὰ γιὰ τὴ σοφία τῶν ἀρχαίων καὶ γιὰ τὰ μεγάλα ἔργα τουν. "Ηθελε ἐπίστης νὰ μάθῃ ἐπὶ κατὰ τὰ τὴν πόλιν τὴν πόλεως. Γάλ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ δὲ διατάξει δην τὸ περίφημο τόπε μνωνικῷ τῆς Καισαριανῆς, τὸ ἀπόστολον καὶ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Φράγκων είχε μείνει ἀπροσδιόγρητο, πολλοῖσιν μονάχα ἔνοι τοεκίν στὸν Τούρκο διουσπῆτη τῶν 'Αθηνῶν.

Τέσσερες ἡμέρες γύριζε δὲ Σουλτάνος, ἐπισκεπτόμενος πεντακάριον τὰ μητρεῖα τῆς πόλεως καὶ τὸ λαμάνι τοῦ Πειραιῶς. Μὲ περιπάνεια διὰ Αθηναϊκούς ιστοριογάρος Χαλκοκονδύλης γράψει γιὰ τὸν θαυμασμὸν ποὺ προκαλούσσαν στὸν Κατακτητὴ τὰ δοχαῖα μνημεία.

Ἐκείνος διωρει, τὸ ὄπιο περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, ἔσπειρε ἐντύπωσιν στὸ Μωάμεθ καὶ τράβηξε τὴν προσοχὴ του, ἥταν διὰ Αρρόπολης «Ως σοφός τε καὶ φιλέληδης καὶ αἰσθασιλεύς, τὰ ἀρχαῖα καὶ ἀρτιαστικά εἶδεν τε καὶ τε καὶ μενος», δηνος γράψει καὶ διάγρασον αἰλούρωλακας τοῦ Σουλτάνου ιστορικός, «Ἐλλην διστυχός, Κριτόβουλος. Κι' διὰ Χαλκοκονδύλης δημος τονεῖ, διὰ Ξαρνά-

στηρε δι Σουλτάνος ἀπὸ τὴν δημοφρία ἐνδὸς τέτοιου κειμηλίου ποὺ ἀπόχτησε καὶ ἐνθουσιασμένος φάναξε μπροστά στὸν Παρθενώνα : — Πόσο δὴ χάρις διφεύλεται ἐν τῷ ίμετέρῳ νόμῳ 'Ομάρη τοῦ Τουραχάνου !...

Κι' ἔτοι εἰ διουλωθέντες «Ελληνες ἐσώθησαν πάλιν, χάρις στοὺς προστατεύοντας τοὺς ουρανούς τῆς μεσαιωνικῆς Ἐλλάδος Οὐλέαμα Μύλεος.

Πατινὴ δι Μωάμεθ φέρθηκε πράγματα πολὺ καλά στοὺς 'Αθηναίους. Επεκύρωσε τὰ προνόμια τοὺς τοὺς είχε παραχωρήσει δι 'Ομάρη διαν κυριεψη τὴν πόλη, τοὺς ἐπέτρεψε νὰ ἔχουν δικό τους ποτικό συμβούλου ἀπὸ τὸν προεστούν τῆς πόλεως καὶ πολλοὶ ἀπαλλάχτηκαν ἀπὸ τὸ καραβό.

Τι ἀπέγινε πατόπιν ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς 'Αθηνιώτισσας, ὅπως ἐλέγετο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δι Παρθενών, ποὺ είχε μεταβληθεὶ σὲ χριστιανικὴ ἐκκλησία καὶ πατέίχετο ἀπὸ τοὺς καθολικοὺς κληρικούς ; «Ἐδῶ τὸ πρᾶγμα σκοτίζεται κάπτως. Διὸ συγχραφεῖς, λίγο μεταγενέστεροι τῆς ἀλώσεως, γράψουν δι τὸν Παρθενών ἡμέρα στὴν πόλη τοὺς ἐποχὴ τους ἐκκλησία. 'Αλλ' ἀργότερα τὸν συναντᾶμε τελευταῖς.

Οἱ ιστοριοί λοιπὸν συμπερινούν, διτὶ λωρίς γάρ χρόνοι ἔστειται ἀπὸ τὴν ἀλώσι, δι Μωάμεθ ἄργησ τὸν Παρθενώνα χριστιανικὴ ἐκκλησία. «Ἐπειτα διαν τὸν μετέβαλε σὲ τεῖχον μὲ τὸ δημοικόνοιο. Κι' ἔτοι ἀπὸ τὸ μιαρὸν ποὺ χτίστηρε κοντά στὸ ιπέροχο μνημεῖο, ὁ Τούρκος μου εἶχεν καλοῦσε τοὺς πιστοὺς στὴ λατοεία τοῦ Προστήπη, ὡς τὴν ἐποχὴ ποὺ θρόνθηρε τὸ 'Ελληνικὸν κράτος.

Η παράδοσι λέει ἀκόμα, διτὶ λωρίς εἴστησε τὴν αὐτοκρατορίη του σκηνὴ καὶ ἐγκατεστάθη, μαζὺ μὲ τὴ συνοδεία του στὰ Πατήσια, καθ' ὃ τὸ διάστημα ποὺ ἔμεινε στὰς 'Αθηναῖς, καὶ γάρ αντὸν ἀπὸ τὸν Πατησιάν ὀνομάστηρε ἡ ἐξοχῇ αὐτῆς Πατήσια, 'Αλλ' ἡ παράδοσις αὐτὴ δὲν ἔχει καμιανή ιστορικὴ βάσι.

Τέσσερες μέρες ἔμεινε δι Μωάμεθ στὶν 'Αθηνᾶ. Καὶ εἶνε δι μόνος Σουλτάνος ποὺ ἐπεσύρθη τὸ ιστεφές ἄστι. Ποτὲ ἄλλος Σουλτάνος, ἐπότις αὐτῷ, δὲν ἀνέβηρε στὴν 'Αράβοπολη.

«Ομοια τύχη μὲ τὸν Παρθενώνα ἔλαβε καὶ ἡ ἐκκλησία ποὺ είχε διόρθωσει — ως Μητρόπολη, τὴν ἐκκλησία τοῦ 'Αγίου Παντελεήμονος, ποὺ ἦταν στὴ σημερινὴ πλατεία τοῦ Δημοπρατηρίου.

Φεύγοντας ἀπ' τὰς 'Αθηναῖς δι Σουλτάνος Μωάμεθ B', πήρε μαζὸν τὸν — ἵστος γάρ ἐνθύμησης — ἀρκετὲς νέες γυναικεῖς καὶ παιδιά γιὰ τὸ χαρέμι του.

'Απ' τὴν 'Αθηνᾶ πήγε δι Κατακτητῆς στὴ Θήβα, δηνος μενει, δι ποτελῆς φόρου στὴν Τουράκια, δι πρόνυρας διούντες τὸν Αθηνῶν Φράγκος 'Ατζαγιώλης, καὶ ἀπὸ τε κείμηνος στὸ Βενετό διουσπῆτη τῆς Εύβοιας διτὶ θά πήγαινε νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ νησῖ του.

Τρόμος ἐκνίψεισ τόπε τοὺς κατοίκους καὶ τὸ διουσπῆτη, γιατὶ ἐνόμισαν, διτὶ δι Σουλτάνος ποὺ πήγαινε στὴν Εὔβοια — πρᾶγμα ποὺ ἔγνε κατώς ἀργότερα.

'Αλλὰ δι Σουλτάνος δὲν ἔμεινε παρὰ μιὰ ἡμέρα μόνο στὴ Θήβα. Περινώντας ἀπ' τὴ Χαλκίδα, ἐθαύμασε τὸ φανόνεμο τοῦ πορθμοῦ τοῦ Ευρίπου καὶ ἔπειτα ἔφυγε γιὰ τὴ Μακεδονία. K. K.



Τούρκος ἀγάς τῶν 'Αθηνῶν ἐπὶ τοντοκορατίας
(Εἰκὼν τοῦ κόμητος Λέοντος νέτε Λαμπρόντου
ἀπὸ τὸ ταξίδιον τοῦ στὴν 'Ανατολή)

Ἄντο δὴ εἶνε μιὰ ἀπόδειξις πάσι μὲ ἀγάπησες μὲ ἔστι...

Ἐκείνη τότε φόρεσε τὸ καπέλλο της καὶ τὰ γάντια της, ἐνώ τα δάχρωνα κνήσσουν ἀργά στὸ πρόσωπο της. «Ἐπειτα, ἀθέρωσθα, χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ τί κάνει, ἔφυγε, σκύβοντας τὸ κεφάλι.

Καὶ δι Φρέντη νέτε Γκάρδο πέθανε μόνος, διλομόναχος, ὑστερ' ἀπὸ μισὴ δρα.

ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ